

2. MOSEBOK

Når 2. Mosebok begynner har det plutselig gått noen hundre år fra slutten av 1. Mosebok. Det er fortsatt løftet til Abraham om land, folk og velsignelse som driver historien, men det føles som vi er på et lite sidespor når Abrahams etterkommerne plutselig havner i Egypt og blir der i flere hundre år. Men selv ikke datidens supermakt var noe problem for at Gud skulle oppfylle løftene sine. Israelittene fris fra slaveriet i Egypt, blir til en nasjon, får sin "grunnlov" av Gud, og møteteltet settes opp for å gjøre en varig relasjon med Gud mulig. Løftet om å bli et folk oppfylles, og de ledes mot neste skritt: Landet.

Vi kan dele 2. Mosebok opp i tre hoveddeler: Kap 1-18, kap 19 og kap 20-40. I kap 1-18 (del 1) fris de ut fra Egypt og Gud etablerer en relasjon med dem. Påsken innstiftes her, og derfor kommer det også en beskrivelse av hvordan den skal feires (kap 12-13). Dette blir en liten digresjon før historien fortsetter.

I kap 19 (del 2) åpenbarer Gud seg på Sinaifjellet (som også kalles Horeb), det samme fjellet hvor Gud åpenbarte seg for Moses i kap 3. Guds nærvær på fjellet beskrives på en skremmende måte, og Israelittene er ikke klar for dette ennå. Det er mye som gjenstår før ting blir slik de var i 1. Mos 2-3.

I kap 20-40 (del 3) får de De 10 bud, deretter får de flere bud ("Paktsboken"), de inngår pakt med Gud, og telthelligdommen settes opp. Denne helligdommen er faktisk så viktig at det opptar omtrent 1/3 av boka. Først gis instruksjonene med alle sine detaljer (kap 25-31), deretter gjentas alt dette for å vise at de bygde det nøyaktig slik Gud hadde sagt (kap 35-40). Mellom instruksjonene og utførelsen kommer historien om gullkalven (på et tragisk tidspunkt) - og ting går nesten helt skeis (kap 32-34). Telthelligdommen får mye oppmerksomhet fordi det er et lite stykke av himmelen på jorda, hvor de kan møte Gud som ønsker å bo midt i blant dem.

2. Mosebok er sentral både i Mosebøkene og utover i Bibelen. Utgangen fra Egypt blir bakgrunn for både tilbakevendingen fra eksilet i Babylon og for frelsen i Jesus. Spesielt Matteus fremstiller Jesus som "en ny Moses": Både Moses og Jesus kommer ut fra Egypt (Matt 2,15), farao og Herodes dreper guttebarn for å ta livet av dem, Israel er 400 år i Egypt og det går 400 år fra slutten av GT til Jesus blir født, Bergprekenen med "en ny lov" gis også på et fjell, Jesus holder 5 lengre taler i Matteusevangeliet som en parallell til de 5 Mosebøkene, og både Moses og Jesus var i ørkenen i 40 år/dager. Jesus er selvfølgelig også det påskelammet pekte fram mot. Paulus finner enda flere paralleller i 1. Kor 10 hvor han bl.a. skriver at Sivsjo-undet pekte fram mot dåpen.

I Joh 1,14 leser vi at "Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss". Bokstavelig står det at Ordet "slo opp sitt telt i blant oss", nettopp slik Gud gjør i 2. Mosebok. Der flytter Gud inn med sin herlighet, men da Jesus kom skriver Johannes at "vi så hans herlighet, en herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far". Jesus kommer med Guds herlighet og nærvær på en helt ny og annerledes måte. Både utgangen og telthelligdommen peker altså fram mot den siste delen av løftet til Abraham: Velsignelsen til hele jorden.